

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 9. Quibusnam mediis uti potest Confessarius, ut excitet ad
Contritionem Pœnitentem, qui regulariter peccata solum venialia
confitetur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

De Sacramento Pœnit. Cap. VI. 69

Quest. 9. Quibusnam mediis uti potest Confessarius, ut excitet ad contritionem Pœnitentem, qui regulariter peccata solum venialia confitetur?

Resp. Proponere primò debet, quodlibet peccatum Deo displicere, quo motivo excitari facilè poterit, qui Deum diligit in veritate.

Secundò, monere debet, omne peccatum, licèt minimum, à Deo puniendum, nisi puniatur à nobis, ne verbum quidem otiosum impunitum manebit, dicente Domino Matthæi, cap. 12. *Dico autem vobis quoniam omne verbum otiosum quod locuti fuerint homines, reddent rationem de eo in die iudicii.*

Tertiò, quod peccata venialia si negligantur, ad mortalia disponunt; ideoque timendum est, ne præcipitent in ignem æternum eos, qui ea non curant emendare; ut enim ait S. Augustinus: *Sed dicis, peccatum quidem est, sed tamen parvum est: nec nos dicimus quia capitale peccatum est; sed tamen, si frequenter exerceatur, & jejuniis, vel eleemosynis non redimatur, nimis immundam animam facit; noli despiciere peccata tua, quia parva sunt: nam & pluviarum guttæ sunt; sed flamma implent & moles trahunt & arbores cum suis radicibus tollunt. Tu qui dicis, quia parvum peccatum est, velim scire quoties tale peccatum admittis, si tot parvulas plagas in corpore, & tot maculas aut scissuras in vestibus tuis fieri velis. Cum ergo in corpore tuo plagas, nec in veste tua scissuras, vel maculas fieri acquiescis, quâ conscientiam hoc facere in anima tua non metuis? ac sic quicumque hoc fecerit, plus amat vestem aut carnem suam, quàm animam. Cum enim ad imaginem Dei facti simus, quoties aliquid*

cc S. August.
cc Serm. 244.
cc de Tempo-
cc re.

» turpe aut loquimur, aut facimus: toties Dei
 » imaginem sordidamus. Etiam videte si hoc
 » deceat vos, aut oporteat.

S. August.
 lib. 21. De
 Civit. Dei.
 cap. 27.

Confessor potest etiam exhibere pœnitenti,
 difficile prorsus esse judicare, si peccata quæ
 confitetur, sint tantum venialia; id ipso Divo
 Augustino, licet doctissimo, visum est peri-
 culosum, ut satis constat ex hoc quod ait: *Sed*
 » *quæ sint ipsa peccata*, quæ ita impediunt perven-
 » tionem ad Regnum Dei, ut tamen Sanctorum
 » amicorum meritis impetrent indulgentiam, dif-
 » ficillimum est invenire, periculosissimum defi-
 » nire. Ego certè usque ad hoc tempus cum
 » inde satagerem, ad eorum indaginem perve-
 » nire non potui: & fortassis propterea latent,
 » ne studium proficiendi ad omnia peccata ca-
 » venda pigrescat. Quoniam si sciretur, quæ
 » vel qualia sint delicta, pro quibus etiam per-
 » manentibus, nec profectu vitæ melioris as-
 » sumpto, intercessio sit inquirenda & speran-
 » da justorum, eis secunda se absolveret humana
 » segnitias, nec evolvi talibus implicamentis
 » ullius virtutis expeditione curaret. Nunc verò
 » dum venialis iniquitatis, etiam si perseveret,
 » ignoratur modus, profecto studium in meliora
 » proficiendi orationi instando, vigilantius ad-
 » hibetur.

» Utiliter etiam Confessarius admonere potest
 Pœnitentem, peccata venialia duplicis esse
 generis: quædam enim sunt, quæ sine magna
 deliberatione committuntur, & quæ potius ex
 infirmitate humana, quàm ex voluntate pro-
 veniunt: quia si peccator adverteret talem
 actionem esse offensam Dei, forsitan illam
 evitaret: sic aliquando inconsiderata verba
 proferuntur, cogitationes malæ statim non
 rejiciuntur. Sed sunt aliqua peccata venialia,
 quæ committuntur etiam si quis deliberatè

De Sacramento Pœnit. Cap. VI. 71

sciatur esse offensam Dei, quamvis levem, quia in ipsis sibi complacet. Quando aliquis incidit in illa peccata venialia ultimi generis, debet se multum coram Deo humiliare & timere ne multum noceant animæ suæ, nisi quamprimum corrigantur. *Cavete deinceps*, ait Divus Bernardus, *ne quis parva reputet, quamlibet parva scienter delinquere convincatur. Nemo dicat in corde suo: levia sunt ista, non curo corrigere: non est magnum sed in his maneam venialibus minimisque peccatis. Hac est enim dilectissimi impœnitentia, hæc blasphemia in Spiritum-sanctum.*

Mirabile quidquam atque inauditum dicere audeo, ait S. Chrysostomus, *solet mihi nonnunquam non tanto studio magna videri peccata esse evitanda, quam parva & vilia: illa enim ut adversetur ipsa natura efficit: hæc autem hæc ipsa re quia parva sunt, desides reddunt, & dum contemnantur, non potest ad expulsionem eorum animus generose insurgere. Unde citò ex parvis magna fiunt negligentia nostra.*

Quest. 10. Quænam sunt conditiones requiritæ ad salutarem peccatorum Confessionem?

Resp. Doctores solent sexdecim afferre quæ his versibus continentur.

*Sit simplex, humilis, Confessio, pura,
fidelis,*

*Atque frequens, nuda, & discreta,
libens, verecunda,*

*Integra, secreta, & lacrymabilis, acce-
lerata,*

*Fortis, & accusans, & sit parère
parata.*

Prudens autem Confessarius eas reducere

S. Bernar-
dus. Serm. 24
in Convers.
S. Pauli, cap.
5.

S. Joan. Chry-
sost. Homi-
lia 87. in
Matth.